

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ,
ФІНАНСІВ, ОБЛІКУ, МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПРАВА**

**CURRENT STATE AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF
ECONOMICS, FINANCE, ACCOUNTING, MANAGEMENT AND LAW**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 3
Part 3**

**11 травня 2019 р.
may 11, 2019**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE**

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ФІНАНСІВ,
ОБЛІКУ, МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПРАВА**

**CURRENT STATE AND PROSPECTS OF
DEVELOPMENT OF ECONOMICS, FINANCE,
ACCOUNTING, MANAGEMENT AND LAW**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 3
Part 3**

**11 травня 2019 р.
may 11, 2019**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

УДК 33
ББК 65

Сучасний стан та перспективи розвитку економіки, фінансів, обліку, менеджменту та права: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Полтава, 11 травня 2019 р.): у 7 ч. – Полтава: ЦФЕНД, 2019. – Ч. 3. – 71 с.

У збірнику тез доповідей представлено матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасний стан та перспективи розвитку економіки, фінансів, обліку, менеджменту та права» з:

Белорусский государственный университет транспорта
Білоцерківський інститут неперервної професійної освіти
Брестский государственный университет им. А. С. Пушкина
Вінницький навчально-науковий інститут економіки Тернопільського національного економічного університету
Вінницький національний аграрний університет
Вінницький технічний коледж
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»
Гродненский государственный университет им. Янки Купалы
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
ДВНЗ «Університет банківської справи»
Державний університет «Житомирська політехніка»
Дніпровський національний університет ім. Олеса Гончара
Донбаська державна машинобудівна академія
Донецький національний технічний університет
Житомирський національний агроекологічний університет
Запорізький національний університет
Инновационный Евразийский университет
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Інститут біоенергетичних культур і цукрових буряків
Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України
Казахский агротехнический университет им. С. Сейфуллина
Київський міжнародний університет
Київський національний лінгвістичний університет
Київський національний торговельно-економічний університет
Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
Київський національний університет технологій та дизайну
Київський університет ім. Бориса Грінченка
Київський університет права НАН України
Коледж мистецтв та дизайну Київського національного університету технологій та дизайну
Коледж Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича
Криворізький національний університет
Львівський державний університет внутрішніх справ
Львівський торгово-економічний університет
Міжвідомчий науково-дослідний центр з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України
Навчально-науково-виробничий центр Національного університету цивільного захисту України
Національна академія внутрішніх справ
Національний авіаційний університет
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»
Національний транспортний університет
Національний університет «Києво-Могилянська академія»
Національний університет «Львівська політехніка»
Національний університет «Одеська юридична академія»
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Національний університет водного господарства та природокористування
Національний університет державної фіскальної служби України
Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого
Одеська національна академія зв'язку ім. О. С. Попова

Одеський національний економічний університет
Одеський національний політехнічний університет
Полтавський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України
Полтавський юридичний інститут Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого
Полтавський юридичний коледж Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого
ПрАТ «ВНЗ «МАУП»
Сумський державний університет
Сумський національний аграрний університет
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Тернопільський національний економічний університет
Український державний університет залізничного транспорту
Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини
Університет Международного Бизнеса (UIB)
Університет митної справи та фінансів
УО «Могилевский государственный университет продовольствия»
Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва
Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця
Харківський національний університет будівництва та архітектури
Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна
Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова
Харківський національний університет радіоелектроніки
Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету
Херсонський національний технічний університет
Хмельницький кооперативний торговельно-економічний інститут
Хмельницький національний університет
Хмельницький університет управління та права ім. Леоніда Юзькова
Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича
Чернівецький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету
Чернігівський національний технологічний університет

У збірнику тез доповідей висвітлюються результати наукових досліджень з актуальних питань економіки, фінансів, обліку, менеджменту та права.

Тематика конференції охоплює актуальні проблеми: економічної теорії та історії економічної думки; світового господарства і міжнародних економічних відносин; економіки та управління національною економікою; економіки та управління підприємствами; національної безпеки та оборони в умовах кризових явищ; продовольчої безпеки та екологічної політики в сучасному світі; економіки сільського господарства і АПК; екологічної економіки і сталого розвитку; економіки торгівлі та послуг; економіки промисловості; економіки природокористування; підприємництва, торгівлі та біржової діяльності; розвитку продуктивних сил і регіональної економіки; інновацій та інвестиційної діяльності; демографії, економіки праці, соціальної економіки і політики; туризму та готельно-ресторанної справи; бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту; фінансів, банківської справи, страхування; маркетингу; менеджменту; логістики та транспорту; публічного управління та адміністрування; правового забезпечення державного управління та місцевого самоврядування; історії та теорії держави та права, філософії права; конституційного права, муніципального права, міжнародного публічного права; цивільного права та процесу, сімейного права, житлового права, міжнародного приватного права; господарського права та процесу; трудового права та права соціального забезпечення; адміністративного права та процесу, фінансового права, інформаційного права; кримінального права, кримінально-виконавчого права, кримінології, кримінального процесу, криміналістики; міжнародного публічного права та міжнародного приватного права.

Видання розраховане на науковців, викладачів, працівників органів державного управління, студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, докторантів, працівників державного сектору економіки та суб'єктів підприємницької діяльності.

ЗМІСТ
CONTENTS

СЕКЦІЯ 10. ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ SECTION 10. INNOVATIONS AND INVESTMENT ACTIVITIES	7
<i>Барабаш О. О., Руденко М. І., Циснецький О. О.</i> ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ.....	7
<i>Гапак Н. М., Бойко Я. М.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ТРАНСФЕРУ ЗНАНЬ: ЕМПІРИЧНА ОЦІНКА НАУКОВИМИ УСТАНОВАМИ ЗАКАРПАТТЯ.....	9
<i>Ісаченко Ю. В., Ващенко Д. А.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	11
<i>Орленко В. О.</i> МІЖНАРОДНА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ	15
<i>Рудько К. І.</i> ІННОВАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ КОМУНІКАЦІЯМИ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	17
<i>Соляник Л. Г., Савчук Д. Р.</i> ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ	19
<i>Ткаченко М. Д., Ваколюк А. О.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	20
<i>Тюріна Н. М., Назарчук Т. В., Карвацка Н. С.</i> ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ	22
<i>Фуга А. П., Дудчик О. Ю.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ.....	24
<i>Чепішко А. Р.</i> ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ВЕНЧУРНОГО КАПІТАЛУ У ФІНАНСОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	25
СЕКЦІЯ 11. ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА, СТРАХУВАННЯ SECTION 11. FINANCE, BANKING, INSURANCE	27
<i>Андренко О. А.</i> ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ КРЕДИТНОГО СКОРИНГУ	27
<i>Біленко Я. О., Яценко А. В., Жураховська Л. В.</i> ФІНАНСОВИЙ РИНОК: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	29

Баланюк М. В. ПОКАЗНИКИ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕХАНІЗМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ.....	30
Бондаренко Д. О., Габрик А. В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	32
Вейц О. І. ФОРМУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ОЦІНЮВАННЯ ВНУТРІШНЬОБАНКІВСЬКИХ ФАКТОРІВ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ КЛІЄНТІВ БАНКУ	33
Гарник М. О., Білюк В. А. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	35
Гурсьва К. О., Гнатюк І. Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТНК НА ТЕРИТОРІЇ КРАЇНИ.....	37
Даценко Є. А., Брода А. Ю. КРЕДИТНА СИСТЕМА І ПРОБЛЕМИ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ В УКРАЇНІ	38
Докуніна К. І., Савельєва А. М. ОСОБЛИВОСТІ КРЕДИТУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ.....	40
Заволока Л. О., Таран О. В. СУЧАСНИЙ СТАН КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЮ БАНКІВ УКРАЇНИ.....	41
Заволока Л. О., Пушечнікова А. О. СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЗВИТОК КРЕДИТНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	43
Зіненко В. В. КРИПТОВАЛЮТА, ПРИЧИНИ СТІМКОГО РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТУВАННЯ.....	45
Коломієць Є. С. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИХ БРОКЕРІВ В УКРАЇНІ.....	47
Корнієнко Т. О., Климчук В. М. ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	49
Підодня Д. Г. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ З ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ	51
Поліщук М. В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АНДЕРАЙТИНГУ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ СТРАХОВОМУ РИНКУ	53
Поліщук К. В., Брода А. Ю. ФІНАНСОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ.....	55

Сидоренко-Мельник Г. М., Капраненко Д. О. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКІСНИХ ХАРАКТЕРИСТИК КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ.....	57
Сидорова О. В. ЕКВІВАЛЕНТ ВАРТОСТІ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ У СТРАХУВАННІ	59
Суханова Д. Ю. ПРОБЛЕМА МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	61
Фоменко В. К. АНАЛІЗ МАЙНОВОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ	62
Фуга А. П., Зіненко В. В. РОЛЬ ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІННІ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ	64
Фуга А. П., Туболець І. І. РОЛЬ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	66
Шмарковська А. О. РОЗВИТОК СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	67
Шупер А. С., Мартинюк А. Ю. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	70

УДК 338.8

Барабаш О. О.

к. е. н., старший науковий співробітник,
доцент кафедри економіки підприємств,
Одеський національний політехнічний університет,

Руденко М. І.

магістр кафедри економіки підприємств,
Одеський національний політехнічний університет,

Циснецький О. О.

магістр кафедри економіки підприємств,
Одеський національний політехнічний університет

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Актуальність формування стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств реального сектора економіки підтверджує тим, що економічний розвиток країн визначається не тільки природними ресурсами і обсягами промислового виробництва, але і в значній мірі загальною спроможністю суб'єктів підприємництва до запровадження нових, інноваційних технологій з метою створення конкурентоспроможних виробів. Таким чином, дослідження стану та механізмів формування стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств реального сектора економіки, їх вплив на інноваційний розвиток економіки держави в цілому складає науково-теоретичний та прикладний інтерес.

Стратегічна необхідність пріоритетної державної підтримки розвитку науки як джерела економічного зростання і невід'ємної складової національної культури та освіти, створення умов для реалізації інтелектуального потенціалу громадян у сфері наукової і науково-технічної діяльності, забезпечення використання досягнень вітчизняної та світової науки і техніки для задоволення соціальних, економічних, культурних та інших потреб. Рівень розвитку науки і техніки є визначальним чинником прогресу суспільства, підвищення добробуту громадян, їх духовного та інтелектуального зростання. Правові, організаційні та фінансові засади функціонування і розвитку у сфері наукової і науково-технічної діяльності визначаються Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність», який визначає умови для провадження наукової і науково-технічної діяльності, задоволення потреб суспільства і держави у технологічному розвитку шляхом взаємодії освіти, науки, бізнесу та влади [1].

Innovation це термін (переклад з англ. – «інновація»), який означає нове науково-технічне досягнення, нововведення як результат новизни. Йозеф Шумпетер на початку ХХ ст. вперше ввів у науку терміни «інновація» та «інноваційний процес». У праці «Теорія економічного розвитку» (1911) Й. Шумпетер визначає п'ять типів нових комбінацій змін або інновацій :

- виробництво нового продукту чи відомого продукту в новій якості;
- впровадження нового методу виробництва;
- освоєння нового ринку збуту;
- залучення для виробничого процесу нових джерел сировини;
- проведення реорганізації (уведення нових організаційних форм).

Таким чином, предметом цих змін можуть бути: продукти, технологічні процеси, сировина, організація виробництва та нові ринки збуту. В основі сучасних наукових досліджень щодо поняття «інновація» стало саме класичне формулювання, запропоноване Й. Шумпетером [2].

Вдале застосування стратегії новітніх інноваційних технологій, в сенсі їхньої комерціалізації та перетворенню на фактор економічного зростання країни в цілому, якщо держава, спроможна це здійснити, то є гарантією динамічного розвитку.

Щоб зайняти поважане місце в європейській спільноті (за сприятливих умов для України) можливі декілька стратегічних підходів до переміни стану на краще,:

– скористатися досвідом розвитку країн нової індустріалізації, яка полягає в упровадженні найновітніших наукових досягнень, стабілізації фінансової системи, прискоренні темпів економічного зростання, застосувавши сприятливі інвестиційні умови;

– максимально зосередитись на розробці та використуванні власного наукового потенціалу (в ракетно-космічній галузі, авіабудуванні, ІТ – технологіях тощо) і з часом піднятися на найвищі щаблі в світі;

– раціонально сумістити перспективи двох стратегій.

Не зважаючи на несприятливі умови сьогодення населення України має досить високий рівень освіти, який є релятивним із середньоєвропейськими показниками. Існуючий науковий та науково-педагогічний потенціал за відповідних умов спроможний суттєво вплинути на здійснення реформ в освітній сфері в напрямі її інноваційного впливу на економіку.

Якщо подивитися на згадані чинники, саме під кутом зору окремого підприємства, а не країни в цілому тоді треба виокремити наступні: дефіцит власних коштів; чималі витрати на нововведення; недостатня фінансова підтримка держави; висока ступінь економічного ризику; недостатня або недостовірна інформація про нові технології та про ринки збуту; низький платоспроможний попит на нову продукцію; нестача висококваліфікованого персоналу; брак перспектив для кооперації з іншими підприємствами і науковими установами та організаціями; несприйнятливості підприємства до нововведень, недосконалість законодавчої бази; тривалий термін окупності нововведень [3, с. 26].

Ефективність стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств реального сектора економіки, результативного впровадження інновацій першочергово пов'язано з необхідністю, на наш погляд, розв'язання наступних проблем, а саме:

– формування ефективного законодавства для масштабного розвитку, та опанування прогресивних технологій, створити законодавчу базу, яка стимулюватиме використання інновацій в реальному секторі економіки;

– удосконалення податкового законодавства та механізмів його застосування, з метою виникнення належних умов для розвитку високотехнологічних напрямків.

– розробка та реалізація програм інноваційного розвитку регіонів з високою концентрацією науково – технічного потенціалу.

– забезпечення виходу інноваційного продукту на внутрішній та зовнішній ринки країни, заміщення імпортової продукції на внутрішньому ринку.

– вибір раціональних стратегій та пріоритетів розвитку інноваційної діяльності при реалізації інноваційних проектів в критичних сферах промисловості.

– сприяння охороні та захисту права інтелектуальної власності в країні.

– розвиток міжнародного та міжрегіонального співробітництва у сфері інноваційної діяльності та інтелектуальної власності, залучення інвестицій в інноваційну діяльність країни.

Для виконання дієвої стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств реального сектора економіки необхідно майже з нуля побудувати інноваційну інфраструктуру – систему інститутів, які дозволять новаторським ідеям швидко проходити шлях від наукової лабораторії до тієї стадії, коли їх можна використовувати в технологічних процесах, працюючих на ринку компаній [4, с. 3]. Тільки тоді національні компанії реального сектора зможуть опанувати нові технології в масовій кількості, підвищувати свою конкурентоспроможність та мати вихід на світовий ринок з високотехнологічною продукцією, яка буде перевершувати за своїми параметрами аналоги конкурентів.

Список літератури

1. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 3, ст.25) із змінами, внесеними згідно із Законами № 922-VIII від 25.12.2015, ВВР, 2016, № 9, ст.89; № 1774-VIII від 06.12.2016, ВВР, 2017, № 2, ст.25; № 2145-VIII від 05.09.2017, ВВР, 2017, № 38-39, ст.380; № 2148-VIII від 03.10.2017, ВВР, 2017, № 40-41, ст.383; № 2269-VIII від 18.01.2018, ВВР, 2018, № 12, ст.68.

2. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку. Капіталізм, соціалізм, демократія. Ексмо, 2007.

3. Сердюк В. Р. Актуальність підвищення ефективності інноваційної діяльності в Україні. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. № 3. С. 24 – 31. URL: <https://visnyk.vntu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/1234>.

4. Тюха І. В., В. А. Кузнецова, Проблеми інноваційної діяльності в Україні та на вітчизняних підприємствах. *Ефективна економіка*. 2015. № 11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_11_73.

УДК 658.330.341.1

Гапак Н. М.

к. е. н., доцент,

доцент кафедри економіки і підприємництва,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,

Бойко Я. М.

к. е. н., доцент,

доцент кафедри економіки і підприємництва,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ТРАНСФЕРУ ЗНАНЬ: ЕМПІРИЧНА ОЦІНКА НАУКОВИМИ УСТАНОВАМИ ЗАКАРПАТТЯ

В рамках дослідження наукової теми «Підвищення результативності функціонування трикутника знань в регіоні», яку здійснює Закарпатський регіональний центр соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України, було проведено опитування 6 наукових та вищих освітніх установ області (причому, 2 з них є суто освітніми установами, 2 – суто науковими, а 2 – поєднують і освітню, і наукову діяльність) на предмет стану та проблем у сфері трансферу знань в регіоні. При цьому, були виявлені наступні тенденції.

За типами компаній та галузей, з якими співпрацюють опитані наукові та освітні установи (НУ та ОУ), вони виділяють малі підприємства, компанії оборонного комплексу та сільськогосподарські підприємства, підприємства та організації рекреаційно-туристичної сфери (готелі, пансіонати, національні природні парки, біосферні заповідники тощо), що залежить, в основному, від напрямку діяльності та сфери наукових досліджень самих установ. При цьому, до такої співпраці залучені наступні підрозділи респондентів: відділи науково-технічної діяльності (33%), лабораторії інновацій (17%), аспірантура (17%), державні установи та підприємства з різною формою власності, діяльність яких заснована на використанні природних ресурсів (17%), а також кафедри навчальних закладів (33%).

67% респондентів зазначили, що функціонування відповідних спеціальних організацій та інституцій (на зразок наукового парку) сприяють розробці інновацій, які можна комерціалізувати. При цьому, одна НУ вказала, що це можливо при умові тісного обміну знаннями із фаховою науковою установою та іншими інституціями, які дотичні до конкретної проблематики.

Усі опитані 4 НУ вказали, що створюють розробки, які можуть стати інноваціями (тобто, які можна комерціалізувати). Але тільки одна з них навела, які саме ці розробки (наприклад, медичні технології застосування природних лікувальних ресурсів та їх преформованих аналогів в комплексному лікуванні та профілактиці конкретних захворювань).

Також усі респонденти вказали, що вони не мають спільної з підприємствами навчальної чи дослідної інфраструктури (типу кафедр чи лабораторій). Так само представники бізнесу не є дорадниками в органах управління наукових установ, про що відмітили 67% опитаних. Дві освітні установи вказали їх представництво у наглядовій раді організації.

Опитані наукові установи області дали своє бачення щодо оцінки зовнішніми учасниками їхнього трансферу знань (табл. 1):

Таблиця 1

Оцінка діяльності наукових і освітніх установ з трансферу знань зовнішніми учасниками (суб'єктивне бачення самих наукових і освітніх установ)

Назва зовнішнього учасника	Позитивно		Ніяк	
	К-сть відповідей	%	К-сть відповідей	%
Агентства регіонального розвитку	3	50	1	25
Місцеві органи влади	4	67	-	-
Інші організації громадського сектору	2	33	1	25
Підприємства	5	83	-	-
Організації третього сектору (ВНЗ)	2	33	1	25

Джерело: складено авторами

Отже, на думку самих наукових установ, найбільш позитивно їхню діяльність щодо трансферу знань оцінюють місцеві органи влади та підприємства (відповідно 67 % та 83 % відповідей), при цьому жодна з них не вказала на нейтральне відношення цих представників до такої діяльності. Оцінка АРР у 50 % опитаних вбачається як позитивна, тоді як оцінка організацій громадського та третього секторів є позитивною на думку 33 % респондентів. 17 % опитаних зазначили, що в АРР, організації громадського сектору та організації третього сектору (ВНЗ) ніяк не оцінюють діяльність наукових і освітніх установ щодо трансферу знань зовнішнім учасникам. Разом з тим, одна з установ зазначила, що така діяльність оцінюється позитивно на словах, але на практиці немає системного підходу до вирішення всіх складових цього процесу, оскільки на зустрічі з підприємствами не запрошуються представники наукових і освітніх установ, що могло б сприяти підвищенню ефективності трансферу знань.

Стосовно взаємозв'язку між науковими установами та АРР у напрямку інноваційної політики, половина опитаних вказала, що його взагалі немає, інша ж половина відмітила тільки його інформаційно-дорадчих характер (у формі протоколу про наміри, спільних конференцій, семінарів та круглих столів для обміну досвідом).

Про взаємозв'язок між науковими установами та місцевими/регіональними органами влади по 17 % опитаних вказали на відсутність таких та на наявність його тільки на рівні особистих контактів, а також на впровадження результатів досліджень науково-педагогічних працівників у процесі підготовки дисертацій для розробки регіональних програм, стратегій соціально-економічного розвитку регіону. 50 % опитаних наголосили на його інформаційно-дорадчому характері (у формі спільних конференцій, семінарів та круглих столів для обміну досвідом, у формі конкурсів з метою системного пошуку талановитих молодих людей регіону для залучення до підприємницької діяльності шляхом підтримки бізнес-ініціатив та активізації молодіжного підприємницького руху в краї).

67 % респондентів відмітили про свою зацікавленість у створенні наукового парку, вбачаючи у ньому перше за все банк ідей та знань, центр трансферу знань з добре розвиненою інфраструктурою, а також фінансовий інтерес. Інші, саме освітні установи, вказали, що науковий парк не відповідає специфіці їхньої діяльності.

Щодо визначення головних ініціаторів створення такої структури, думки респондентів проявилися таким чином (табл. 2):

Таблиця 2

Ініціатори створення наукового, технологічного парків, бізнес-інкубаторів, малих інноваційних підприємств (на думку НУ і ОУ)

Ініціатор	% відповідей
Наукова установа	50
Орган територіальної влади	100
Підприємство	67

Джерело: складено авторами

Усі опитані представники наукових та освітніх установ вказали як обов'язкових ініціаторів створення спеціальних інноваційних інституцій органи територіальної влади, які, на їх думку, є розпорядником регіональних коштів, покликані бути посередником між наукою та бізнесом, здійснювати непряме субсидування для розвитку відповідних інституцій, а також мати комплексне бачення проблеми, володіти інформацією про наукові та практичні структури, дотичні до конкретної проблеми, бачити можливості об'єднання їх зусиль у формуванні мети та шляхів її досягнення. 67 % респондентів зазначило про надходження даної ініціативи від підприємства, яке покликане фінансувати оновлення матеріально-технічної бази та вирішувати конкретні завдання. Тоді як про роль наукової установи в ініціативі створення інноваційних інституцій (наукових парків, технологічних парків, бізнес-інкубаторів тощо) відмітило лише 50 % опитаних наукових та освітніх установ, зазначивши при цьому про можливість та легкість у залученні до їхньої діяльності студентів та власних працівників.

Також є великою проблемою те, що законодавство у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів є недовершеним і потребує змін. Україна зараз переживає період фінансово-політичної нестабільності, через що є проблеми з виплатами відшкодування і заморожені рахунки МТСБУ.

Для вирішення проблем необхідно розробити програму, яка дасть можливість ознайомлювати населення зі структурою страхової діяльності та змінами в ній, інформувати про основні страхові послуги задля підвищення довіри до страховиків. Також необхідно акцентувати увагу на удосконаленні відповідних законів та нормативно-правових актів. Слід вжити заходів щодо усунення наслідків світової фінансово-економічної кризи та посилити роль держави та її органів у страховій діяльності з питань зміцнення та розвитку автострахування. Стан розвитку економічних відносин, процеси ринкової трансформації національної економіки, зумовлюють необхідність розвитку страхової галузі з урахуванням світового досвіду та національних особливостей.

Список літератури

1. Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: Закон України від 1 січня 2005 р. № 2902-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1961-15/ed20051020>.

2. Рейтинг страхових компаній: ОСЦПВ. Мінфін: [сайт]. URL: <https://minfin.com.ua/ua/insurance/rating/osago/2016-12-31>.

3. Рейтинг страхових компаній. Мінфін: [сайт]. URL: <https://minfin.com.ua/ua/insurance/rating/dsago/2017-06-30>.

УДК: 368

Шупер А. С.

студент 1 курсу,

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича,

Маргинюк А. Ю.

студентка 1 курсу,

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Страховий ринок визначається як один із стратегічних секторів національної економіки, який забезпечує стабільне її функціонування. Для подальшого економічного розвитку України та збільшення зацікавленості іноземних інвесторів до розширення власного бізнесу в нашій державі необхідно покращувати ситуацію, яка сьогодні склалася на страховому ринку. Тому, дослідження сучасного стану та тенденцій розвитку ринку страхових послуг в Україні є актуальним як з теоретичної, так і з практичної точок зору [2, с. 108 – 109].

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки діяльність підприємств все більше пов'язана з ризиками у своїй діяльності, таких, як втрата майна або доходу, що в свою чергу зумовлює необхідність сталого функціонування страхового ринку. Страхування є важливим джерелом акумуляції коштів для подальшого їх інвестування в економіку держави, адже зменшує витрати бюджету внаслідок різних видів надзвичайних ситуацій [2, с. 109]. Страхові компанії, які функціонують в Україні та світі, умовно поділяються на два типи: «non-life» – страхові компанії, що здійснюють види страхування, відмінні від страхування життя, та «life» – страхові компанії, які займаються страхуванням життя.

Ринок страхових послуг є другим за рівнем капіталізації серед інших небанківських фінансових ринків в Україні. Загальна кількість страхових компаній (СК) в Україні станом на початок 2019 року становила майже 300 таких установ, у тому числі СК «life» – 30 компаній, СК «non-life» – 251 компанія, але відзначається стала тенденція до зменшення (табл. 1) (за 2017 рік – майже на 7 %, за 2018 рік – на 3 %) [3, с. 1].

Таблиця 1

Кількість страхових компаній протягом 2016 – 2018 років

Кількість страхових компаній	Станом на 31.12.2016	Станом на 31.12.2017	Зміни у 2018 році		Станом на 31.12.2018
			Внесено інформацію	Виключено інформацію	
Загальна кількість	310	294	4	17	281
У т.ч. СК «non-life»	271	261	4	14	251
У т.ч. СК «life»	39	33	0	3	30

Незважаючи на зменшення кількості страхових компаній, відзначається ріст обсягу валових та чистих страхових премій. Наприклад, у порівнянні з 2017 роком на 5 935,7 млн грн. (13,7 %) збільшився обсяг надходжень валових страхових премій, обсяг чистих страхових премій збільшився на 5 929,9 млн. грн. (20,8 %) [3, с. 4].

Проаналізувавши вище наведені дані можна зазначити, що ринок страхових послуг України зазнає істотних змін. Найбільш гострими проблемами цього напрямку можна вказати недосконалість його структури, нерівномірність розвитку страхових компаній, недостатня платоспроможність населення, нестабільність економічної ситуації в державі, низький рівень страхової культури та фінансової освіченості учасників страхового ринку, зволікання із упровадженням обов'язкового медичного, аграрного та пенсійного страхування, низьким рівнем якості послуг, окремих страхових компаній [1, с. 418].

Зазначені проблеми розвитку ринку страхування дають підстави для розробки концептуальних напрямів реформування його структури, реалізація яких підвищить роль страхування у фінансовій системі України. На наш погляд, перспективами розвитку страхового ринку є:

- задоволення потреб держави та приватного сектору в якісних страхових послугах;
- досягнення рівня проникнення страхування до 5 % ВВП України;
- задоволення потреб держави в інвестиційному ресурсі;
- збільшення щорічних виплат страхових відшкодувань;
- зменшення вартості залученого капіталу для підприємств, що страхують свої ризики;
- підвищення конкурентоспроможності економіки України в цілому;
- приведення кількості страхових компаній у відповідність до попиту на послуги страхування, реального рівня платоспроможності, стану конкуренції та витрат держави для здійснення нагляду та регулювання;
- створення додаткових робочих місць;
- збільшення надходжень до бюджету та фондів соціального страхування [4, с. 859].

Таким чином, ринок страхування в Україні знаходиться на стадії формування, адаптуючись до умов світового ринку. Розвиток страхового ринку має стати одним із пріоритетних напрямів державної політики, адже його позитивний вплив на ринкову конюнктуру і авторитет держави на міжнародному ринку неможливо переоцінити.

Список літератури

1. Золотарьова О. В. Ключові тенденції та пріоритети розвитку ринку страхових послуг в Україні. *Економіка і суспільство*. 2017. № 11. С. 413 – 420. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/11_ukr/66.pdf.
2. Мельник О. І., Кульбачна Л. А., Жулім М. С. Аналіз сучасного стану страхового ринку в Україні. *Modern Economics*. 2018. № 7. С. 107 – 113. URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/issue/7-2018/UKR/melnyk.pdf>.
3. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Підсумки діяльності страхових компаній за 2018 рік. URL: https://www.nfp.gov.ua/files/OgliadRinkiv/SK/2018_rik/2018/sk_%202018.pdf.
4. Рудь І. Ю. Аналіз страхового ринку України. *Гроші, фінанси і кредит. Глобальні національні проблеми економіки*. 2016. № 10. С. 856 – 859. URL: <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/178.pdf>.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ, ФІНАНСІВ, ОБЛІКУ, МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПРАВА**

**Збірник тез доповідей Міжнародної
науково-практичної конференції**

частина 3

(11 травня 2019 р.)

Українською мовою

Відповідальний за випуск: Загородний І. Д.

Технічний редактор: Нестеренко В. О.

Художній редактор: Михайленко К. В.

Коректор: Остаповець Н. М.

Дизайнери й верстальники: Артеменко А. А, Григоренко Л. О.

Підписано до друку 08.05.2019 р. Формат 60x90/16

Папір офсетний. Друк – ризографія. Умовн. друк. арк. 5,7

Гарнітура Times New Roman.

Наклад 500 примірників. Зам. № 7598

Надруковано у ФОП Сидоренко А. В.

Свідоцтво про державну реєстрацію серія В01 № 710364 від 07.01.2007 р.

36000, м. Полтава, вул. Дмитра Коряка, 3

Всі права захищені.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть автори.

Редакційна колегія може не поділяти думок авторів.

Офіційний сайт: <http://www.economics.in.ua>

